

VOOR NIKS GAAT DE ZON OP

Blijspel in drie bedrijven

door

LINY TE BRAKE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR NIKS GAAT DE ZON OP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LINY TE BRAKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Klaas Mulders - hotelgast

Annie Mulders - zijn vrouw

Arie Overbeek - hotelgast

Francien Overbeek - zijn vrouw

Gerda - zus van Francien

Marco - piccolo

Annelies - kamermeisje

Arnold van Swieten - manager van het hotel

Rita - interieurverzorgster

DECOR:

Het toneel stelt een hotelkamer voor. Recht voor op het toneel een tweepersoons bed met aan beide kanten een nachtkastje. Verder een tafeltje en twee stoelen en een klein kastje. Voor de achterwand een kleerkast. Rechts een deur naar de badkamer. Links een deur naar de naast gelegen kamer. Middenachter een deur.

VOORAF

Annie en Klaas komen achter uit de zaal op. Klaas draagt een koffer, Annie sleurt met twee tassen. Ze gaan het toneel op waarvan het doek nog dicht zit.

Klaas: He, he wat ben ik blij dat ik er ben. (*zet de koffer neer, zet beide handen achter in zijn rug*) Mijn arme rug.

Annie: Dat is je eigen schuld. Ik heb je op het station genoeg gezegd dat we beter een taxi konden nemen.

Klaas: Een taxi? Voor dat kleine eindje?

Annie: Het is maar wat jij een klein eindje noemt. Het was toch nog bijna twee kilometer.

Klaas: Weet je wel wat een taxi kost?

Annie: Ach wat dat zal je de kop niet kosten. Maar goed jij je zin. Je hebt gelijk, zonde van het geld. Daar kun je het beter voor in de rug hebben.

Klaas: Precies, dat bedoel ik. Want je denkt toch niet dat het geld mij op de rug groeit of dat ik een boompje in de tuin heb waar ik het af kan schudden.

Annie: O ja, je zou toch eens een dubbeltje teveel uitgeven. Je hebt deze reis toch gewonnen dus kost je dit weekend zo wie zo toch al geen drol.

Klaas: Ho, ho wacht even. Wij hebben halfpension. 's Morgens een ontbijt en 's avonds het diner. Maar tussen de middag lust mij ook wel wat en dat zullen we wel extra moeten kopen.

Annie: Dat maakt toch niks uit. Thuis eet je toch ook drie keer daags. En daar komt het brood ook niet gratis op je bord hoor.

Klaas: Dat weet ik ook wel. Misschien kun je bij het ontbijt wel een paar extra broodjes smeren. Als je die dan stiekem in je handtas stopt, dan zal daar geen haan naar kraaien.

Annie: Ja, ja het is wel goed met jou. We zullen wel zien. Laten we eerst maar even inchecken. (*pakt de tassen op*) O Klaas, je zult zien dit weekend wordt geweldig. (*achter het gordijn af*)

Klaas: (*pakt de koffer op*) Nou geweldig! (*achter het gordijn af*)

EERSTE BEDRIJF

Marco: *(komt middenachter op en sleept een zware koffer het toneel op. Klaas en Annie volgen)* Meneer, mevrouw treedt u binnen in deze luxe suite van ons hotel. *(wist zich het zweet van zijn voorhoofd)* Hè, hè, laat ik eerst die koffer van u even neerzetten. Ik vraag mij af wat u in hemelsnaam allemaal heeft meegesleept voor die paar dagen dat u in ons hotel verblijft.

Annie: Oh, alleen het meest noodzakelijke. Beneden staan trouwens nog twee tassen, dus als u zo vriendelijk wilt zijn om die ook even op te halen.

Marco: Nou dat ligt eraan. *(houdt hand op)*

Annie: *(schudt hem de hand)* Mulders, Annie Mulders.

Marco: Mulders? Mulders, heb ik die naam vandaag niet vaker gehoord?

Annie: *(ratelt door)* En dit is mijn man Klaas. En weet u, mijn Klaas is zo ontzettend knap hè. Ja, en dan bedoel ik niet zijn uiterlijk, maar Klaas is ontzettend knap in het oplossen van kruiswoordpuzzels.

Marco: U meent het?

Annie: Echt waar, hij heeft er zelfs een prijs mee gewonnen namelijk twee overnachtingen in dit luxe hotel, niet waar Klaas?

Klaas: *(gromt)* Toe Annie, dat hoef je toch niet gelijk aan de grote klok te hangen.

Marco: Nou meneer van harte. Maar kom, ik zal u eerst alles even wijzen. Dit is uiteraard de livingroom. Zoals u ziet fraai gemeubileerd met een bed dat tegen een stootje kan. Natuurlijk is de kamer voorzien van een telefoon.

Annie: Oh, dat is mooi. Dan kan ik zo gelijk de kinderen even bellen.

Klaas: Vind je dat nu nodig? Voor een paar uur terug heb je nog zo uitgebreid afscheid genomen. Het leek er wel op of je een half jaar wegblijft inplaats van drie dagen. Bovendien heb je een kladblok volgeschreven met dingen waaraan ze moeten denken, De deuren op slot doen, de vuilnis buiten zetten, de kattenbak schoonmaken. Het zijn verdorie geen kleine kinderen meer.

Marco: Och meneer, gun uw vrouw toch dat pleziertje. Zij kan bellen zolang zij wil. De telefoonkosten kunt u bij de balie afrekenen bij u vertrek uit ons hotel.

Klaas: Wat zegt u, de telefoonkosten worden apart in rekening gebracht?

Marco: Natuurlijk meneer. Ja, voor niks gaat de zon op.

Klaas: Nou Annie, dan wordt er dus niet gebeld!

Marco: Dat moet u zelf onderling maar uitmaken. *(loopt naar de deur)*

rechts, opent deze) Hier bevindt zich de luxe badkamer, natuurlijk van alle gemakken voorzien, een douche, een toilet en een dubbele wastafel. Zelfs een heerlijk ruikend zeepje hebben we al voor u klaar gelegd. Een haarföhn en uiteraard een ligbad waarin u heerlijk kunt badderen.

Annie: *(kijkt om de hoek)* Oh, prachtig wat een luxe. Ik ga vanavond gelijk in bad.

Klaas: *(verachtelijk)* Een ligbad. Het mag wel zo heten, maar als je, je daarin wilt baden, dan moet je de knieën wel tot onder de kin optrekken en een klein beetje water in het bad laten lopen om een overstroming te voorkomen.

Annie: Bah, Klaas doe nou eens niet altijd zo pessimistisch. In ieder geval neen ik vanavond wel een bad.

Marco: U heeft groot gelijk mevrouwetje. Geniet u maar lekker van al de luxe die ons hotel u te bieden heeft.

Klaas: *(gromt)* Luxe, een ligbad. Net de voeten kun je erin wassen en dan moet je nog zoeken naar een handdoek om ze af te drogen.

Marco: Warempel, u heeft gelijk. Ons kamermeisje heeft de handdoeken vergeten. Ik zal u zo spoedig mogelijk een paar handdoeken laten bezorgen. Mijn excuses hiervoor. Zo, en heeft u verder nog vragen?

Annie: Ja, ik zou graag willen weten wat er zich achter die deur bevindt. *(wijst op de deur links)*

Marco: Och, dat zou ik bijna vergeten. Dit is namelijk onze familie suite vandaar deze verbindingsdeur naar de kamer hiernaast. *(opent de deur)*

Annie: *(Annie kijkt om de hoek van de deur)* Dan ben ik toch blij dat wij deze kamer hebben. Wat een rommeltje zeg. Zelfs de bedden zijn nog niet opgemaakt.

Marco: Ja, ja mevrouwetje druk, druk, druk. Het is hier een gekkenhuis op dit moment. En omdat deze kamer het weekend toch niet wordt gebruikt, is alles maar zo even blijven liggen.

Annie: Hoor je dat Klaas. Een familiesuite helemaal voor ons alleen. Ik heb op het moment ook helemaal geen behoefte aan familie, burens en kennissen. Klaas en ik zijn nog nooit samen op vakantie geweest en ik zie dit uitstapje dan ook als een verlate huwelijksreis.

Klaas: En ik als een noodzakelijk kwaad.

Marco: Overigens staat in deze kamer ook onze minibar. Dus mocht u zin hebben in een drankje, ga gerust u gang. De minibar wordt door ons kamermeisje elke morgen weer bijgevuld.

Klaas: Nou, als ik het eerlijk moet zeggen, heb ik wel dorst gekregen van de reis. Ik pak mij een lekker koel biertje. *(loopt de kamer in en*

roept) Jij ook wat Annie?

Annie: Nee, dank je wel.

Klaas: *(komt terug met een biertje, tot Marco)* Heeft u misschien een opener voor mij?

Marco: *(haalt opener uit zijn broekzak en geeft hem aan Klaas)* Alstublieft, meneer Mulders, op uw gezondheid. *(Klaas opent het flesje en neemt een slok)*

Marco: De drankjes kunt u ook bij het verlaten van ons hotel bij de balie afrekenen.

Klaas: *(verslikt zich bijna)* Nou, mijn dorst is wel over.

Marco: Ja, ja, meneer Mulders. Zoals ik al eerder zei: voor niks gaat de zon op. O ja, nog één ding, mocht u trek hebben in een hapje dan kunt u bellen met onze roomservice. Het nummer ligt naast de telefoon en dit nummer is gratis meneer Mulders.

Klaas: Hoe is het mogelijk. Maar als ik het goed begrijp kan ik de hapjes bij het verlaten van het hotel betalen aan de balie.

Marco: Juist meneer Mulders. U bent snel van begrip want u weet het .....

Klaas: Ja, ja voor niks gaat de zon op dat weet ik nu wel.

Marco: Mooi, dan wens ik u beiden een prettig verblijf in ons hotel. *(houdt hand op)*

Klaas: *(schudt hem de hand)* Ook gegroet en haal dan nu eerst onze tassen even op en laat ons verder met rust.

Marco: Uw tassen ja, daar heb ik helaas geen tijd meer voor. Die tassen zult u toch zelf moeten halen. Goedendag. *(middenachter af)*

Klaas: Hè, hè wat een piccolo. Daar zakt je de broek toch echt vanaf. En hoe hij praat. *(Marco imiterend)* mocht u nog trek hebben in een hapje dan kunt u bellen met onze room ser-vie-se. *(spreekt het uit zoals men het schrijft)* Overal geldt voor vangen en dan zijn hand nog ophouden ook. De schooier.

Annie: En toch had je hem een fooi moeten geven Klaas. Dan had hij onze tassen vast wel even opgehaald.

Klaas: Wat, een fooi! Ik heb mijn hele leven nog geen fooi gehad. En hem kennende werkt hij beslist niet voor niks. Bah, wat een melksnuit.

Annie: Wind je toch niet zo op. Dat is alleen maar slecht voor je hart. Hier ga zitten. *(drukt hem op een stoel bij het tafeltje)* Ik heb nog een paar lekkere verse broodjes in mijn tas. *(haalt een zakje met twee geplette broodjes uit haar handtasje)* Alstublieft. *(gaat zelf ook zitten en hapt gretig in haar broodje)*

Klaas: *(bekijkt het broodje van alle kanten, klapt het open om te kijken*

wat ertussen zit) Vers zei je? Die dingen zijn helemaal geplet en de kaas is ook al gesmolten.

Annie: Die kaas is niet gesmolten. Het is smeerkaas, lekker toch!

Klaas: Nou!

Annie: (*eet smakelijk verder van haar broodje*) Gezellig hé, Klaas zo'n weekendje weg met z'n beidjes?

Klaas: Nou!

Annie: Je hebt zo'n drukke tijd achter de rug. Nu kan je fijn eens helemaal tot rust komen.

Klaas: Nou! (*kauwt verveelt op zijn broodje*) Bah, heb jij soms pepermunt in je tas zitten. Dit hele ding smaakt naar pepermunt. (*gooit zijn broodje op tafel*)

Annie: Zeur toch niet zo. Ik proef er niks geen bijzonders aan.

Klaas: Dat zal, wat dat betreft ben je net een klike. Alle gaat erin.

Annie: Toe Klaas, schei nou eens uit met dat gemopper en haal onze tassen even, wil je?

Klaas: Wie heeft deze prijs gewonnen jij of ik. Je haalt ze zelf maar. Het is je eigen schuld, had dan ook niet zoveel meegenomen voor die paar dagen.

Annie: Nee, maar zeg. Als je maar niet vergeet dat de meeste bagage van jou is. Drie dikke pillen van puzzelwoorden boeken moest ik inpakken. Zelfs de frituurpan moest mee. Ik hoop dat dit goed is gegaan met dat geschud in de trein, anders kunnen we ook nog een nieuwe kleren kopen.

Klaas: Er wordt niks gekocht, desnoods laat ik die paar dagen deze kleren wel aan. En wat die frituurpan betreft, je kunt nooit weten wat voor liflafjes we hier allemaal voorgeschoteld krijgen.

Annie: Jij bent er ook echt een van de oude stempel. Wat een boer niet kent dat eet hij ook niet.

Klaas: Heb jij dan niet meegekregen wat Jos en Carla laatst vertelden toen zij een weekend doorbrachten in een luxe hotel? Een vier gangen menu. Als je al die vier gangen op één bord flikkert heb je, je bord nog niet half vol.

Annie: Och, je weet toch dat Jos en Carla graag overdrijven.

Klaas: Maar deze keer niet. Ze hebben niet voor niks elke avond bij Mac Donalds gegeten. Een big mac, fletse franse frietjes en als toetje een milkshake. Nou mij niet gezien. Ik gooi mijzelf wel een kroket in de frituur.

Annie: Weet je wat Klaas, jij moppert nog maar lekker even door. Ik haal ondertussen de tassen wel. Tot zo. (*achter af*)

Klaas: Tot zo ja. Bah, was ik maar thuis gebleven, daar kan ik tenminste mijn eigen gang gaan. Nu zit ik drie dagen met Annie op

mijn lip. Toen we verkering hadden, heb ik wel eens gedacht: ik wil haar nog voor geen 100.000 gulden missen. Nu denk ik sukkel, dat je er bent, had het toen maar gedaan.

Annelies: (*klopt op de deur*) Goedemiddag. Ik zal mij even aan u voorstellen. Ik ben Annelies, het kamermeisje. Ik kom u even de handdoeken brengen. Sorry, had het helemaal vergeten. Zal ik ze gelijk maar even voor u ophangen? (*naar de badkamer, komt weer terug*) Zo dat is voor elkaar. En bevalt het u een beetje in ons hotel?

Klaas: Nou, (*bekijkt haar met welgevallen*) het begint mij al een heel stuk beter te bevallen.

Annelies: Mooi zo, en mocht u nog wensen hebben dan hoor ik dat graag van u.

Klaas: (*voor zichzelf*) Wensen? Je moest eens weten wat een figuurtje. Poeh Klaas, jongen wat moet jij je dan behelpen.

Annelies: Wat zegt u, waarmee moet u zich behelpen?

Klaas: Oh, oh, ik vroeg mij af of wij ons met twee handdoeken in drie dagen moeten behelpen.

Annelies: Maar natuurlijk niet meneer uh, uh.....

Klaas: Mulders, Klaas Mulders, maar jij mag rustig Klaas zeggen hoor.

Annelies: Goed Klaas dan, luister als jullie dat wensen worden de handdoeken elke morgen vervangen.

Klaas: En daar hoef ik geen cent extra voor te betalen?

Annelies: Natuurlijk niet meneer, ik bedoel Klaas. Hoe komt u daarbij?

Klaas: Dat moet je die piccolo maar eens vragen.

Annelies: U bedoelt Marco? Ach nee, Marco is juist een geweldig leuke jongen. Zal ik u eens een geheimpje verklappen? Ik ben smoorverliefd op hem.

Klaas: Meisje, meisje neem deze goede raad nu maar van mij aan. Liefde maaakt blind en daar kan ik over meepraten.

Annelies: Dat zijn uw woorden, maar ik vind de liefde heerlijk. (*dromerig*) Marco is zo lief, zo aardig, zo charmant.

Klaas: Een mooiprater, ja.

Annelies: Hij is zo attent, zo liefdevol en zo aanhalig.

Klaas: Inhalig zul je bedoelen.

Annelies: Wat zegt u?

Klaas: Oh, niks. Maar vergeet niet meisje, dat ik je gewaarschuwd heb.

Annelies: Ach wat, dat is oudenmannenpraat. U lijkt mijn vader wel. Die ouwe van mij staat ook altijd klaar met zogenaamde goed bedoelde raadgevingen. Afijn, maar nu moet ik echt gaan. Tot

morgen Klaas.

Klaas: Tot morgen Anneliesje.

Annelies: *(wil achter af, tegelijkertijd Annie op met twee tassen)*

Goedemiddag mevrouw. *(achter af)*

Annie: Wie was dat dan?

Klaas: Oh, het kamermeisje, ze heeft ons de handdoeken gebracht.

Annie: Kijk eens aan, mooi. *(zet de tassen op het bed)* Hè, hè, wat een gesleep. De lift deed het niet dus heb ik die tassen vier trappen op moeten sjouwen. Afijn, nu kunnen we ons eindelijk inrichten. *(opent een tas)* De frituurpan zet ik maar zolang onder in de kast. *(doet dit)* De foto van onze kinderen en kleinkinderen die zet ik op mijn nachtkastje. *(zet foto neer, terug naar de tassen)* De toiletta's die zet ik gelijk op de badkamer. *(naar de badkamer, komt weer terug)* Onze pyjama's die leg ik vast onder het kussen. *(doet dit)* En kijk eens Klaas, zelfs aan jouw jenever en een paar glaasjes heb ik gedacht. *(zet de fles die in een theedoek is gerold en de glaasjes in de kast)*

Klaas: Alstublieft, Annie ik word doodmoe van dat gedraaf. Die spullen pakken we straks wel uit. Laten we eerst een luchtje scheppen, want de muren komen nu al op mij af.

Annie: Al goed, al goed. Ik ga met je mee, maar wacht even. Laat ik eerst ons geld opbergen. *(haalt een envelop uit haar handtas)* Waar kunnen we dit veilig opbergen, in het nachtkastje..... Nee, daar kan iedereen zo bij. Wacht, in de kast tussen onze kleren. Nee, dat is ook niet wat. *(draaft heen en weer)* Weet je wat Klaas, ik stop het in mijn kussen, daar zal niemand het zoeken. *(stopt de envelop met het geld in het kussensloop)* Zo, ik ben klaar, we kunnen gaan. *(beiden achter af. Arnold met Rita achter op. Rita heeft een stapeltje handdoeken en wat schoonmaakspullen bij zich)*

Arnold: Toe Rita, je moet me helpen. Die kamer moet er binnen vijf minuten pico bello uitzien.

Rita: Ja, hoor eens meneer van Swieten, ik ben geen witte tornado. *(opent de deurkamer links)* Wat een troep. De bedden zijn zelfs nog niet afgehaald. Hoe red ik dat ooit om die kamer er binnen vijf minuten weer spik en span uit te laten zien?

Arnold: Tja meisje, dat moet je mij niet vragen. Daar heb ik helemaal geen verstand van. Ga nu maar gauw aan het werk, want Marco kan ieder moment met de nieuwe gasten hier zijn. Ik moet als de donder weer naar beneden. *(bij de deur)* Ik reken op je!

Rita: Ik reken op je! Nou meneer van Swieten, reken er maar niet op dat ik mij de pleuris ga werken, om die kamer binnen vijf minuten

klaar te hebben. Daar heb ik minstens een uur voor nodig. Maar ja, order van de baas, dus laat ik maar eens beginnen. *(links af, men hoort haar zingen heb je even voor mij. Verschijnt even later om de hoek, gooit wat handdoeken neer. Gaat weer terug, zingt verder. Even later weer op, kijkt op haar horloge)* Wat doe ik met de bedden? Verschonen dat lukt nooit in die tijd. Wacht, op de badkamer staat vast wel een bus luchtverfrisser. Ik schud de bedden even op en een fris luchtje doet wonderen. *(af naar badkamer rechts, komt terug met een bus luchtverfrisser, kijkt op de bus)* Met de geur van wilde rozen. Nou ik mag hopen dat zij ook slapen als rozen. *(weer naar links, even later gaat de telefoon, Rita komt van links neemt op)* Met Rita, interieurverzorgster van Hotel De Drie Dennen. *(na even)* Och, u bent het meneer van Swieten. *(na even)* Wat zegt u meneer van Swieten, ze komen er al aan maar.....*(na even)* Klaar? Tja, op het eerste oog ziet het er weer netjes uit en het beddengoed ruikt in ieder geval weer heerlijk fris. *(na even)* Hoe u mij ooit bedanken kunt meneer van Swieten.....? Opgehangen! *(legt de hoorn neer, pakt haar boeltje bij elkaar, gaat achter af. Marco even later op met Francien en Gerda)*

Francien: Ik vind het meer dan schandalig. Ik weet zeker dat wij deze familie suite geboekt hebben. En als het om een dubbele boeking gaat, dan ligt de fout bij u en niet bij ons.

Marco: Ja, ja, mevrouwetje duizendmaal mijn excuses hiervoor, maar blijft u toch rustig. De manager van ons hotel komt er zo aan, zodat wij hopelijk tot een oplossing kunnen komen.

Francien: Er is maar één oplossing: u bonjourt dat andere stel er gewoon uit. Ik.....

Gerda: Toe Francien, wind je nu niet zo op. *(zet haar koffer neer)*

Francien: Ach, aan jou heb ik ook al niets. Wacht maar tot mijn Arie er is. Die zal meneer hier *(wijst op Marco)* de waarheid wel even vertellen. *(om de hoek van de deur)* Arie, waar blijf je nou? Schiet toch een keer op man. Altijd moet ik op je wachten.

Arie: *(achter op, sleept twee koffers mee)* Hier ben ik al mijn liefje. Foei, foei die koffers zijn loodzwaar. *(zet ze neer)*

Francien: Ga zitten en houd je mond dicht. *(Arie gaat op één van de koffers zitten)* Niet op die koffers sukkel. Daarin zitten juist al mijn bloesjes in, die ik zo zorgvuldig gestreken heb. *(geeft hem een duw, zodat hij bijna achter over valt)*

Arie: Sorry, mijn duifje.

Marco: *(voor zichzelf)* Duifje, valse kraai zou beter bij mevrouw passen.

Francien: Zei u wat?

Marco: Nee, ik bedoel ja. Ik vroeg mij af hoe wij een mouw kunnen passen aan de huidige stand van zaken.

Francien: Zo Arie, nou vertel jij dit heerschap maar eens duidelijk dat wij met deze stand van zaken absoluut niet akkoord gaan.

Arie: Maar liefje, net zei je nog dat ik mijn mond moest houden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto